

Mitt sommarjobb på Söderlyckans förskola

Barn. Älskade barn. Alla tycker vi, mer eller mindre om barn. Att umgås och leka med dem någon gång ibland skulle nog låta ganska okej i de flesta människors öron. Att jobba med barn, små barn fem dagar i veckan från morgon till eftermiddag, kanske inte låter lika lockande för alla. För mig däremot lät detta som ett jättekul sätt att tillbringa tre veckor av min sommar på. Och det var precis vad jag gjorde och det var över min förväntan både roligare och mer lärorikt än jag tänkt mig. Jag trivdes varje minut.

Söderlyckans förskola heter den förskola som jag jobbat på. En så bra och fin förskola är nog svår att få tag på. Inte för att andra förskolor inte är lika bra, utan att denna förskola passade mig så väldigt bra. Från min första stund på förskolan fick jag ett underbart intryck av både personalen och barnen. Personalen välkommande mig verkligen med öppna armar och verkade tycka det skulle bli lika kul och spännande för mig att jobba där, som jag själv tyckte. Om inte annat så fick jag det intrycket av dem. Med andra ord, det kunde inte börjat bättre för mig. Att jobba med denna personal i tre hela veckor kändes lätt som en plätt.

Och barnen, ja vad kan jag säga. Barn är barn, ena stunden är de glada och studsiga som jag vet inte vad och nästa stund är de sura eller arga för att en av kompisarna tog dennes leksak. Om att komma överens med personalen var en enkel grej så är det en helt annan grej att komma överens och umgås med barn, särskilt de små. Jag tror absolut att de flesta av barnen tyckte det var åtminstone lite roligt med en fröken till, med andra ord ännu en vuxen att skoja och busa med. Barn må vara barn, men de är underbara. Tänk dig ett barn som du aldrig någonsin tidigare stött på väljer dig till att bli barnets trygga och stabila punkt endast tre dagar senare. Jag menar, finns det något härligare? Ett barn som väljer en själv att vilja sitta i knät på? Det är svårt att toppa det. Jag kan inte säga annat än att jobba med barn är det bästa. Och trots allt dömer inte barn en på samma sätt som vuxna stundtals kan göra.

Något som kom att bli den största överraskningen för mig var att se dem allra yngsta barnen utveckla en personlighet. Jag har aldrig riktigt tidigare tänkt på det på det sättet, alltid mer tänkt att när barn är riktigt små är de som vilket barn som helst. Det kom alltså som en härlig insikt att fallet inte är så. De minsta barnen hade redan börjat utvecklas till var sin egen person och skillnaderna på barnens personligheter var märkbara, den ena mer bestämd och kavat än den andra. Det var så roligt att se!

Att bara tanken på att jobba med flera barn på en förskola kan låta utmattande. Men det är absolut inte sanningen. Det må vara kämpigt ibland, men det är det verkligen värt. Att jobba med barn ger så mycket. Det ger en nya perspektiv på saker i tillvaron. Och det ger en verkligen ett gott skratt då och då. Barn är minsann härliga och om du skulle få chansen att jobba på en förskola skulle jag verkligen råda dig att ta den chansen. Jag lovar att du inte kommer ångra dig!

Söderlyckans förskola. Bilden är tagen av mig.